

Rev. EÖRDÖGH ELEMÉR

ELŐADÁSA A

Buffaloi Nemzetgyűlésen

(1929 MÁJUS HÓ 29-ÉN)

a REVIZIÓ ügyében

AZ 1929-ik esztendői buffaloi Nemzetgyűlés az amerikai-magyarország történelmének legnagyobb fejezetét alkotja már. Mi, akik ennek a történelmesinálásnak részesei és tisztái szándéku munkásai voltunk, sohasem felejtjük el az amerikai-magyarországnak azt a nagyszerű, azt a fenséges megnyilatkozását, amelyben Ft. Eördögh Elemér reviziós előadását résziesítette. A lelkes, a mélységesen őszinte, magával sodró erejű kifóbbanás képe örökké élni fog emlékülünkben.

A magyar szívhez és a magyar értelemhez soha senki szava nem jutott olyan közel, mint Ft. Eördögh Elemér lelkéből fakadó hangjai.

A Nemzetgyűlés egyhangu határozata alapján, a legnagyobb örömmel tettem eleget annak a kítüntető megbízásnak, hogy ezt a hívatott tollal és mélységes értelemmel írott írást, ebben a szerény füzetben is, az amerikai-magyarország közönségévé tegyem.

Cleveland, O., 1929 Junius havában.

CHERNA ENDRE,

a Szabadság főszerkesztője.

A Nemzetgyűlés megbízásából 10,000 példányban ingyen kinyomatta és szétosztotta a

SZABADSÁG

Cleveland, O.

Elnök Ur! Tisztelt Nemzetgyűlés!

Teljes tudatában a revíziós kérdés komolyságának, melynek előadójaül felkértek, ne várjanak tölem lángoló szavakat, ragyogó szónoklatot. Sőt eredetiségre sem törekszem, ujjat sem fogok mondani. A Revízióról annyian irtak, beszéltek már, minden oldalról, minden tekintetben annyiszor boncolgatták, magyarázták és megvilágították, hogy én a méh módjára csak az összegyűjtés szerény munkáját végeztem és miként a kertész, csokorba kötöttem magyar szívek, nagy lelkek értékes gondolatait, melyek a Revízió kérdését minden irányban teljesen fellelelik és kimerítik.

Mielőtt magáról a Revízióról beszélnek azonban, meg kell említenem egy-két olyan eseményt, mely már talán feledésbe is ment, pedig jó arra emlékezni mindnyájunknak.

LANSING RÓBERT AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK KÜLÜGYMINISZTERE 10 évvel ezelőtt egy memorandumot készített Párisban A TRIANONI BÉKESZERZŐDÉS RŐL IS ÉP AKKOR, midőn még tán a tinta sem száradt meg azon az okmányon, mely Magyarország térképét egészen átalakította. E MEMORÁNDUMBAN EZT IRJA WILSON ELNÖKNEK: "A béke feltételei minden tekintetben megalázóak, jó részüket pedig egyszerűen végrehajthatatlannak látom. A békeszerződések által teremtett Népszövetségtől azt reménylik, hogy majd meg fogja akadályozni a háboru magvainak kicsírázását, melyek a békeszerződés oly sok pontjában el

vannak vetve. Ez olyan vállalkozás, mintha a Népszövetség arra kötelezte volna le magát, hogy a trópusok dzsungeljében meg fogja akadályozni a növények növekedését. Háborúk lesznek ebből előbb vagy utóbb. Vizsgálja csak meg a békeszerződést, — írja WILSON ELNÖKNEK TOVÁBB — és látni fogja, hogy népeket szolgáltattak ki azoknak a kezébe, akiket gyűlölnék, ugyanakkor gazdasági erőforrásaiktól megfosztották őket és azokat másoknak adták. Felvételül bizonyos, hogy düh és keserűség, sőt kétségbeesés lesz mindenek következménye. Valószínű, hogy évek fognak elmúlni, míg a leigázott nemzetek elég erősek lesznek lerázni a jármot, de amilyen biztos, hogy az éj után a nappal következik, olyan bizonyos, hogy eljön az az idő, midőn az iga lerázására minden erejüket meg fogják feszíteni."

Az bizonyos — Uraim — hogy Európa, ha még nem is áll háboru előtt, GAZDASÁGILAG IS, POLITIKAILAG IS, TÁRSADALMILAG IS NAGYON BETEG. A betegségnek EGYIK LEGNAGYOBB OKA, FORRÁSA: TRIANON! Mig azt még nem változtatják, békesség nem lesz a földön! — Ne feledjük ugyanis, "HOGY NEM CSAK MAGYAR KÉRDÉS VAN," — MONDJA FRIEDRICH ISTVÁN, VOLT MINISZTERELNÖK. Az osztrákok Németországgal akarnak egyesülni, másrészt a szerbek és horvátok, — a csehek és tótok, — a bolgárok és macedónok, — a csehek és rutének irgalmatlan, szinte késhegyre menő élet-halál harcot folytatnak egymással, ugyanezt teszik a románok, szerbek és csehek a magyarokkal is. — Elnyomott nemzeti kisebbségek milliói kiáltanak segítségért, évszázados kulturák omladoznak az utódállamok barbarizmusára és pribék terrorja alatt. Európának esendre, békére és stabilizációra volna szüksége, hogy minden vonalon, de különösen gazdaságilag konszolidálódjék. Ahelyett a kisántánt államok forrongó belpolitikai helyzete és nemzetiségi élet-halál harcai annyira aláaknázták ma már mindent, hogy csakis egy teljes

középeurópai revízió segíthet a veszélyes betegségen.

Megdöbbenően tragikus EGY FELVIDÉKI KOMMUNISTA KÉPVISELŐNEK, SURÁNYI LAJOSNAK ÉBREDESE, aki még nemrégiben, — mint a prágai parlamentnek tagja, — hitt az új államalakulat gazdasági szükségességében. Surányi, aki maga is munkás, nyomdász "A DUNAI NÉPEK TRAGÉDIÁJA ÉS CSEHSZLOVÁKIA" CÍMŰ RÖPIRATÁBAN ÉPPEM A MUNKÁSSÁG SZEMPONTJÁBÓL FEJTI KI, miért szükséges a régi Magyarország egységének visszaállítása, midőn ezeket írja: "Ha a munkásság képes sokszor hónapokig — néhány százaléknyi béremelésért vagy a régi bérrek főtartásáért küzdeni, AKKOR NEM MARADHAT TÉTLEN AZ ERŐSZAKKAL FÖLDARABOLT MAGYAR TERÜLETEK UJRAEGYESÍTÉSÉVEL SZEMBEN SEM. Az új határok lerombolása után MINIMÁLISRA CSÖKKENNE KÖZÉP EURÓPÁBAN A NYOMOR ÉS A MUNKANÉLKÜLISÉG. A munkásságnak tehát az a legfontosabb feladata, hogy ebben az irányban harcoljon, — abban az irányban, amely egybeesik a porbasújtott magyar nemzet politikájával, hiszen a magyar nemzet tett legbátrabban tanubizonyosságot arról, hogy nem fog belemegörögni a természettlől egységessé formált hazája földarabolásába."

Én' ily tragikus a RUTÉNFOLDI KOMMUNISTA SZENÁTORNAK: BODNÁR JÁNOSNAK ESETE, ki — mint írja — saját tapasztalataiból eszmélt arra, hogy a mai kizsákmányoló gvarmati cseh politika mellett a Ruténföldnek el kell pusztulnia ÉS A RUTÉNFOLD NEM ÉLHET MEG MAGYARORSZÁG NÉLKÜL, aminthogy ezer esztendőn keresztül a földrajzi, gazdasági és politikai erők voltak az összetartó kapcsok." Rideg marxista szempontból is találva tehát a viszonyokat, a munkásságnak, a kisembereknek, a dolgozó tömegeknek ÉPPEM OLYAN EMINENS ÉRDEKE A REVÍZIÓ, mint a magyar

nemzet minden más tagjának, nemcsak azért, mert a magyar hazának, akár munkás, akár munkaadó, mindegyik édes gyermeke, — hanem hogy a magyarság millióinak legyen munkaalkálma, a magyar anyák tudják gyermekeiket táplálni és a sok száz-ezer kis éhező magyar száznak legyen betevő falata, hogy azok ne sátnyuljanak el testileg, lelkileg.

A NÉPSZÖVETSÉG ALKOTMÁNYÁNAK 19. paragrafusára szerint a Népszövetség időnként felhívja tagjait a tarthatatlanná vált szerződéseknél, valamint ama nemzetközi helyzeteknek MEGVIZSGÁLÁSÁRA, amelyeknek fennmaradása A VILÁG BÉKÉJÉT VESZÉLYEZTETHETNE. Mint annak idején AZ ANGOL LORD CECIL HATALMAS EGYÉNISÉGE VOLT AZ AZ ERŐ — írja gróf Zichy Ernő — amely minden ellenállást leküzdve, nem nyugodott addig, míg a Népszövetség a 19-ik §-nak alkotmányába való beiktatásával ELISMERTE A BÉKEMŰVEK MEGVÁLTOZTATÁSÁNAK LEHETŐSÉGÉT, ugy most ismét az angol nemes felfogás becület és lelkiismeretesség szavára figyel fel a világ!... Sir Walter Napier, Sir Willinghby Dickinson és Lady Gladstone a több, mint 600 ezer tagot számláló angolországi népszövetségi liga nevében hirdetik, HOGY ELJÖTT AZ IDŐ A 19. §. RENDELKEZÉSEINEK MEGVITATÁSÁRA, eljött tíz év után az ideje annak, hogy a Népszövetség félretéve eddigi rideg elzárkózottságát, mérlegelés tárgyává tegye a 19. §-nak nagyon is valószínű előtérbe jutását. — Április havában ebben a kérdésben A PÁRISBAN TÁRGYALÓ NÉPSZÖVETSÉGI LIGÁK UNIÓJÁNAK FÓRUMÁHOZ FORDULT acélból, hogy azon át mozgassa meg a világ lelkiismeretét. A Népszövetségi Ligák Uniója az angol indítványt elfogadta.

MUSSOLINI egy nagyhatalom nevében, felelős állásából hirdette, hogy Trianon nem örökéletű szerződés és egy olyan ezeréves nagyműveltségű nép, a

milyen a magyar, nem élhet a Dunamentén gyarmati nyomorúságban.

LLOYD GEORGE, SIR ROBERT DONALD ÉS MÁSOK ma már nyíltan hirdetik, hogy a trianoni határokkal tulzott igazságtalanság történt, azok a megtévesztés szüleményei, éppen a fajok önrendelkezési jogát csufolják meg és — tisztára stratégiai elvek miatt — tömérdek szinmagyar területet vettek el.

És mióta a "DAILY MAIL" 1927 június 21-iki számában napvilágot látott LORD ROTHERMERE SZENZÁCIÓS CIKKE "HUNGARY'S PLACE IN THE SUN", azóta ez a nagyszívű ember közel két év alatt egymaga többet tett Magyarország igazsága érdekében, — mint az egész világ együttvéve. — Lord Rothermerrel szemben ép azért egyetlen jó magyar ember sem lehet hálátlan — mondja báró Wlassics Gyula — és egyenesen a magyar jellemvönást tagadná meg az, AKI CSAK AZÉRT, HOGY NEM MINDENBEN OSZTJA BECSÜLETES SZÁNDÉKKAL ADOTT TANÁCSAIT, — a revízió világ-propagandájának őt illető nagy érdemét letagadná vagy az őt megillető tiszteletről megfélemlkeznek. Mint Kossuth egykor a nemzet nagysága előtt, mi amerikai magyarok leborulunk Rothermere lord nagy szíve előtt és fanatikus hittel, bizalommal követjük azt a zászlót, melyet oly hatalmas erővel loogatat előlünk magasan.

FRANCIORSZÁGBAN IS, ahol legszívósabban hirdették eddig SZINTE DOGMAKÉNT a békeszerződés VÁLTOZHATATLANSÁGÁT, újabban hivatott férfiak, hírneves publicisták, kiváló tudósok, előkelő államférfiak egész sora szállt sorompóba a Revízióért.

Otthon MAGYARORSZÁGBAN PEDIG MÁMA kivétel nélkül mindenki a revízió gondolatát szolgálja: a munkás, a földmives, az iparos, a kereskedő, a szellemi munkás, a hivatalnok, férfi és nő, szegény és gazdag egyaránt. — DE ELSŐ SORBAN

A MAGYAR SAJTÓ pártállásra való tekintet nélkül. Ebben a kérdésben nincs ellentét közöttük. Nem nézik már többé a kérdést legitimista, szabad királyválasztás, köztársasági-párti, jobboldali és baloldali pártoskodás szemüvegén át. HANEM MINDNYAJAN EGYESÜLNEK A REVÍZIÓ MINDENNÉL FONTOSABB GONDOLATKÖRÉBEN és nem engednek hozzáfért semmit, ami őket ebben az élet-halál kérdésben egymástól szétválasztaná.

EZÉRT JÖTTÜNK MÁMA MI IS ÖSSZE BUFALÓBAN! Egy olyan országban, mely a leghatalmasabb a világon és amely e kérdésben már állást foglalt, — midőn szenátusa által a trianoni szerződésnek ratifikációját megtagadta.

Döntő eredményeket, a remények gyors megvalósulását várják otthon a mi megmozdulásunktól és támogatásunktól — mondja Herczeg Ferenc. Feltétlenül hiszik, hogy Amerika szabadságszerető nagy népe az Amerikában élő magyarság megmozdulására bizonyára fel fog figyelni, érdeklődni fog a tőle távol, Európa közepén élő, kicsi, de hozzá hasonlóan szabadság szerető, a kultura iránt fogékony, lovas-gian érző és gondolkodó nemzet sora iránt. És ha felismerte a kegyetlen sorsot, amit rákényszerítettek, nem lehet kétségünk, hogy a sorsüldözött nemzet, Kossuth nemzete felé fogja nyújtani hatalmas segítő kezét.

APPONYI ALBERT GROF INTÓ, KOMOLY SZÁVAIT ISMÉTELEM AZONBAN MOST, midőn felhívom a Nemzetgyűlés figyelmét arra, hogy mielőtt ebben az élet-halál kérdésben komolyan, egyöntetűen és méltóságteljesen határoznánk, TISZTÁBAN KELL LENNI MINDNYAJUNKNAK A REVÍZIÓ FOGALMÁVAL MINDENEKFELETT!

Nem jelentheti nekünk a Revízió A STATUSQUO BARMILYEN MÓDOSÍTÁSÁT! Teljesen elhibázott naiv gondolkodás az, amely az e fajta eredményeket elfogadhatónak véli azzal az utógondolattal, hogy jobb időkre tartjuk fenn magunknak

további követeléseink érvényesítését. Azoknál az államférfiaknál, hirlapoknál és nemzeteknél, melyek ilyen megegyezést előmozdítani hajlandók, NEM A MI LEGAZÓLT IGAZSÁGUNK AZ INDÍTÓ OK, A MOTIVUM, hanem hogy csendet teremtsenek Magyarországon és Középeurópában. Okvetlenül fognak tehát Magyarországtól olyan ünnepeles nyilatkozatot követelni, melyben lemond a jövőben minden igényéről az új rendezés által nem érintett területekre és ez a lemondás CSAKUGYAN A VÉGLEGESSÉG JELLEGÉVEL FOG BIRNI, mert ÖNKÉNT történik, szabad elhatározásból, nem pedig úgy, mint a trianoni szerződés aláírása, KÉNYSZER HATÁSA ALATT. Minden revíziós megállapodást tehát VÉGLEGESNEK KELL TARTANI és azért CSAK OLYANBA SZABAD BELEMENNÜNK, a melyet mint végleges és változhatatlan megoldást EL IS FOGADHATUNK, amely tehát visszaadja a magyar nemzetnek az ÖNÁLLO, TELJES FEJLŐDÉS-KÉPES NEMZETI LÉTNEK KÜLSŐ FELTÉTELEIT! Az olyan Revízió, amely csak valamivel jobb, de mégis rossz helyzetet teremt, nem javítja, hanem súlyosbbitja, sőt reménytelenné teszi Magyarország helyzetét. Mert becsapja az ajtót a valóban kielégítő eredményre vezető cselekvés lehetősége előtt, becsapja, minden előrelátás szerint — végkép, holott a mai helyzetben van remény arra, hogy az javunkra megnviljon. Amint nem helyeslem tehát, ha "AUT CESAR. AUT NIHIL" MINDEN VAGY SEMMI JELSZAVA zavarná meg azt az örvendetes fejlődést, mely a Revízió felé vezet, ép úgy örködünk az "EGY TÁL LENCSÉ" kedvezményétől — MONDJA BÁRÓ WLASSICS GYULA — mert ne feledjük, hogy az ilyen önkéntes lemondás még a mai helyzetnél is súlyosabb katasztrófát jelentene.

A kérdés most tehát ez:

BEÉRHETLE A REVÍZIÓS MOZGALOM AZ UGYNEVEZETT ROTHERMERE HATÁROKKAL VAGY AZ INTEGER MAGYARORSZÁG PROG-

RAMJÁT KELL-E KITŰZNI? Nagyon rossz hangzása van előttünk — magyarok előtt A WILSONI 14 PONTNAK — mondja Eckhardt Tibor — de a tény az, hogy a wilsoni elveket a trianoni békeszerződés sohasem hajtotta végre s ennek következtében szakítottak el tőlünk 3 és fél millió magyrt. A trianoni békének tehát EZ AZ ACHILLES SÁRKA és éppen ezért van nagy jelentősége Rothermere lord propagandájának, amely felvilágosítja az illetékeseket, hogy milyen igazságtalanság történt velünk. Itt kell tehát megfogni a kérdést, MERT EZ A LEGNAGYOBB TAMADÁSI FELÜLET! A magyarlakta területeket tehát föltétlenül visszaköveteljük. De van egy más wilsoni elv is: A NEPEK ÖNRENDELKEZÉSI JOGA! Jogunk van tehát ahhoz, hogy azt is követeljük, HOGY AZ ELSZAKITOTT TERÜLETEKET MEGKÉRDEZZEK, HOVA AKARNAK TARTOZNI? Érdeklünk tehát A NEPSZAVAZÁS ELVÉNEK ELFOGADÁSA.

Ezzel — tisztelt Nemzetgyűlés — A MAGYARORSZÁGI "MAGYAR REVÍZIÓS LIGA" ALAPJÁRA IS HELYEZKEDÜNK és vele teljesen egy alapon, kéz-kézben folytatjuk a szívós, csendes magyar munkát a Revízióért.

Nem is lehet ez máskép. Az Amerikában élő magyarság, mint Dr. Erdélyi Magyar Péter írja A NEMZET EGYETEMESSÉGÉNEK TESTRÉSZE. A magyar egyetemességet mearendítő trianoni katasztrófa AZ OKOZÓJA ANNAK, hogy ezt a felfogást FOKOZOTTABBAN VALLJUK, hogy mindenki, a kiben a magyar faji öntudatnak csak egy porcikája él, seregszemlét tart saját fajtája felett. Hadd lássuk, hányan vagyunk, milven erőt képviselünk abban a harcban, amelyet a Revízió érdekében vivünk. Azok az amerikai magyarok, akik a Monroe elvet úgy fogják fel, hogy az óhaza magyarja ne akarjon együttérezni, gondolkozni és dolgozni velünk, hogy az óhaza magyarjai ne jöjjenek lelkileg teneuerken át, hogy együtt sirjanak és imádkozzanak velünk, —

az utját akarják állni annak, hogy testvér a testvér kebelére borulhasson s ott sirhassa el szíve bánatát. Az az amerikai magyar, aki a testvérek közötti lelkikapocs szétrombolásán fáradozik, az nem akarja AZ EGYETEMES MAGYAR NEMZET ÖSSZEFORRADÁSÁT A REVIZIÓ KÉRDÉSÉBEN. A magyar egyetértés, a magyar érzés, a magyar testvériség nem ismer távolságot s mert magyar és magyar között a Revizió keresztülharcolása érdekében nincs nézeteltérés, azért kell a magyar egyetemesség erejével felépünk, hogy Árpád maradék népe, 16 millió magyar ostromolja — ha kel! — a magasságos eget.

Igen fontos, — tisztelt Nemzetgyűlés — hogy a világ népeit lassankint megbarátkoztassuk azzal a gondolattal Európában ép úgy, mint Amerikában, HOGY A MAGYAR REVIZIÓ — EURÓPA TARTÓS BÉKÉJÉNEK LEHATÉKONYABB BIZTOSÍTÉKA!

Azon világrámlatok között ugyanis, melyek ma a világpolitikának sorsát irányítják és befolyásolják egyike a leghatalmasabbnak: A PACIFIZMUS VILÁGRÁMLATA — mondja Eckhardt Tibor — a mely Amerika, Anglia és Franciaország politikájában mind erősebb szerepet játszik. Az Egyesült Államok pacifizmusának alapja voltaképpen a helyesen felfogott nemzeti önérdék. Az itteni republikánus és demokrata pártok tudják azt, hogy egy újabb világháború esetén az Egyesült Államok elvesztenék külföldi piacaiknak legnagyobb részét s éppen ezért versenyeznek egymással abban, hogy melyikük tudja jobban szolgálni a pacifizmus érdekeit. Angliának éppen elég gondja van a gyarmatokon, — Franciaország pedig, amely a világháboruban megkapta azt, amit akart, egy bekövetkező háborúban csak veszíthetne s ép azért ugyancsak a béke fentartására törekszik. Nekünk ennek a három nagyhatalomnak KÜLPOLITIKAI TÖREKVÉSEIBE KELL BELEKAPCSOLNUNK A REVIZIÓ GONDOLATÁT, mert hiszen a magyar Revizió csak akkor kerülhet a

megoldás stádiumába, ha egyezik ennek a három világhatalomnak az érdekeivel. A magyar revizió politikának tehát arra kell törekednie, hogy rámutasson arra, HOGY MI MINDENEKFÖLÖTT A BEKÉRT HARCOLUNK, MIDŐN A REVIZIÓT SÜRGETJÜK, mert a jelenlegi statusquo fentartása — mint azt néhai Lansing volt külügyminiszter már 10 évvel ezelőtt meg is jövendölte — előbb vagy utóbb feltétlenül háborúra fog vezetni.

A történelem különben is azt tanítja, hogy minden világrendítő esemény után AZ ELSŐ RENDEZÉST EGY MÁSODIK RENDEZÉS KÖVETKEZTI és minden ok meg van arra, hogy abban a hitünkben ne kételkedjünk, hogy az a második rendezés, a melynek most is feltétlenül el kell következnie, — meghozza a trianoni szerződés revízióját is.

Midőn az amerikai magyarság a Revízióért egy szívvel-lélekkel összefog, egy dologról nem szabad megfeledkezünk, ha azt akarjuk, HOGY EZ AZ ÖSSZEFOGÁS ÁLTALÁNOS ÉS ÁLLANDÓ MARADJON MINDVÉGI! BORSY KEREKES REF. LELKÉSZ UR ezt rövidesen és velősen IGY IRTA MEG A "MAGYAR EGYHÁZ" ÁPRILISI SZÁMÁBAN: "Hazuról soha nem szóltak bele a mi itteni politikai állásfoglalásunk irányításába. Ezt az amerikai magyarság ki is kérte volna magának. Mi sem vindikálhatjuk tehát magunknak a jogot arra, hogy hazafelé irányítani akarjunk. Ha mi éretteknak tartjuk magunkat saját dolgaink intézésére, akkor nem tarthatjuk éretlennek az édesanyánkat".

AZ AMERIKAI MAGYAR REVIZIÓS LIGA KÖZÉPNYUGATI CSOPORTJÁNAK ÜGYVEZETŐ TANÁCSA — melynek moztató ereje és lelke Dróczy Győző barátom — KIÁLTVÁNYÁBAN, melyet a buffaloi Nemzetgyűlés összehívóhoz, előkészítőihez és minden jószándéku magyarhoz intézett, — ezeket mondja: "A Nemzetgyűlés NE EGY ELLENLIGÁT TEREMTSEN, hanem teremtsen meg

a magyarság egységét a Revizió érdekében. Mert egy kontra szervezettek megalkotása a siker halálát s állandó testvérharcot jelentene”.

Mintha csak erre vonatkoznának BÉKY ZOLTANNAK, A TRENTONI FÜGGETLEN REF. EGYHÁZ LELKÉSZÉNEK SZAVAI, midőn ezeket írja: “Mi nem kívánunk és nem akarunk keleti és nyugati Reviziót. Becsületet munkát kívánunk, a melytől maradjon távol minden szenny és minden becstelenség. Mi nem egymást akarjuk ütni, mi nem testvérharcot akarunk. Hanem az igazság világháboruját akarjuk megindítani az igazságtalanság ördöge ellen. Ez a harc a világ legnemesebb harca. Ebben a harcban becsületbeli kötelesség a részvétel minden becsületos magyar számára. Nem kifogás, sem a szegénység, sem a gazdagság. Az a gyerek, aki a szülői hajlék elhagyása után egyszerűen felrugja a szülői tisztelet szent törvényét, nem méltó arra, hogy valaki pártfogásába vegye. Így az a magyar ember, aki minden tiszteletet megtagad és minden fiui kötelességet megvon a régi hazától, érdemtelen arra, hogy ennek az új hazának a kenyérért egye. Mert ma még csak ezt teszi, holnap pedig azt is meg fogja cselekedni, hogy ennek a hazának is hűtlenséggel fizet”.

Nem szenved kétséget, hogy az első zászlóbon-tás, az első megalakulás körül történtek elhibázott lépések, amennyiben az előkészítés körüli hiányos intézkedések következtében az amerikai magyarság közéletének számos tényezője az alakulásról alig vett tudomást, nem történt gondoskodás az iránt sem, hogy az amerikai magyar sajtó-organu-mok közreműködése kellőképpen biztosítsák. Vi-szont nem vonható kétségbe a jó szándék, a nagy nemzeti célt szolgáló önzetlen és becsületos törek-vés azok részéről, akik ezt a mozgalmat megindí-tották. Mikor lethargikus álomban aludt itt Ameri-kában ugyyszólván mindenki, férfias bátorsággal, komoly elszántsággal ők vállalkoztak az óriási

munkára, felébreszteni és a Revizió szolgálatába sorakoztatni az oldott kéve gyanánt szétszórt ma-gyarságot. — Jósika-Herceg Imre a new yorki ala-kulás formahibáit elismerte és Chicagóban kijelen-tette, hogy egy elfogultságtól és gyűlölettel mentes nagyobb fórum-ítéletében megnyugszik.

Ebben a szellemben kell ma a Revizió kérdé-sében komolyan, bátran, férfiasan állást foglal-nunk! RAVASZ LÁSZLÓ, REF. PÜSPÖK április 27-én azt üzent nekünk, hogy: “Az Amerikai Ma-gyarokról tudjuk, hogy csak hazát cseréltek, de sze-veket nem. Azt üzenté, hogy A REVIZIÓS MOZGA-LOMNAK GYŐZELEMREJUTTATÁSÁBAN ÁLL-AT AMERIKAI MAGYARSÁG NAGY TÖRTÉ-NETI KÜLDETÉSE”.

A kishitűeknek, kik pesszimiztikusan, szinte re-ményvesztetten nézik mozgalmunkat, szeretném szí-vökbe vézni HERCEG FERENC SZAVAIT, ME-LYEKKEL A MAGYAR REVIZIÓS LIGA ÁPRI-LIS 20-ÁN TARTOTT GYÜLÉSÉN NAGYSZERŰ BESZÉDÉT BEFEJEZTE: “Vannak közöttünk, a kik optimiztikusan és vannak, akik pesszimiztiku-san itélik meg a küzdelem esélyeit. Ezek úgy véle-kednek, hogy nagyon is egyenlőtlen a harc a tal-pig fegyverben álló tulajdól és a magyarság kö-zött, melynek minden fegyvere EGY GONDOLAT. Szeretnék ráemlékeztetni, hogy az újkor legnagyobb katonái lángelméje, I. Napoleon hogyan mérlegelte az ilyen küzdelem esélyeit. A francia császár azt mondotta: “Csak két igazi hatalom van a földön: a kard és a gondolat. De idővel a gondolat mindig le-győzi a kardot”.

Igen, Uraim: “Hit és fanatizmus a Revizió megvalósításának pillérei!” EZT ÉN IS VALLOM NAGY EMIL VOLT IGASZÁGÜGYI MINISZTER-RREL EGYÜTT! — HIT, amely nem fantomokon és illúziókon épül fel, hanem gyakorlati valóságon és FANATIZMUS, amely nem ismer más célt, mint

amelyet maga elé tűzött: a trianoni igazságtalanság Revízióját.

Talán nem a véletlen, talán a Gondviselés hozott bennünket össze éppen ebben a városban, — tisztelt Nemzetgyűlés, — hol a magyar igazságért kálváriátjáró legnagyobb hazánkfia: Kossuth Lajos éppen ebben a hónapban, májusban, midőn a tavasz érlelni kezdi az örök természet reményeit, — hitében már megrendülve és magára hagyottan kereste még mindig az amerikai sziveket s a magára maradt vándor fájdalmi keserőségével hallgatta a Niagara mennydörgő zugását...

MOST MÁSODSZOR JÁR KÁLVARIÁT A MAGYAR IGAZSÁG SZELLEME, most másodszer készül a magyar sorsért a legázolt magyar igazság Amerikához fordulni — innen Buffalóból!

De most nem gyilkoló fegyverekért könyörgünk, **MOST IGAZSÁGÉRT HARCOLUNK,** mert békét akarunk az embereknek, békét az egész világnak! Igazság nélkül azonban sohasem lesz béke a földön!

Befejeztem!

Mielőtt benyújtanám határozati javaslatomat, legyen szabad — egy perere — szívemre hallgatnom, midőn a köszönet és hála érzéseinek adok kifejezést. A Nemzetgyűlés — ezen akadályok dacára is — méltósággal teljes pompájában bontakozik itt ki szemünk előtt minden reményt felülmúló arányokban. — Erdem ez elsősorban annak a harminc egynéhány újságosnak, akik rendíthetetlen bizalommal hittek bennünk és építettek reánk, amerikai magyarokra. A publicitás és szívós propaganda nélkül, mellyel különböző utakon, de mindig lelkesedéssel, mindig egy célért küzdöttek, — soha el nem érthették volna ezt a minden várakozást felülmúló eredményt. Nemesak quantitásban, de kvalitásban is itt van ma Magyar-Amerikának színe-java!

Valamennyi között azonban munkában, fáradozásban és — ha szabad öszintének lenni — fanatikus lelkesedésében, izzó magyarságában, **ÖNMEGTAGADÁSABAN** messze szárnyal mindnyájunk felett egy szerény férfiú, aki ma joggal boldognak érezheti magát. Tarnócy Árpád neve — ma fogalom Magyar-Amerikában és Nélküle, az ő mindent békítő, mindent kiegyenlítő, mindenkinek eleget tenni óhajtó munkája nélkül ez a Nemzetgyűlés sohasem lett volna korszakot alkotó az amerikai magyarság történetében. Nem csodálhatom, midőn nemcsak a magam nevében, de az egész Nemzetgyűlés nevében is itt a nagy nyilvánosság előtt, ki merem fejezni mindazoknak, akik ennek a nagy-szerű műnek felépítésében közreműködtek és résztvettek, mindnyájunk halálját és forró köszönetét.

Tisztelt Nemzetgyűlés! Gyűlésünk elején és folyamán egy alapszabálytervezetet osztottak ki Önök között, amely az amerikai Revíziós propaganda fundamentumául óhajti szolgálni. Ezen alapszabálytervezet nélkül határozati javaslatom sokkal kimerítőbb lenne. Az alapszabály-tervezet azonban sok olyan kérdést ölel fel, melyet fölöslegesnek tartottam a határozati javaslatban is megemlíteni és ezel ismétlésekbe bocsátkozni. Van szerencsém tehát a Nemzetgyűlés színe elé a következő határozati javaslatot — elfogadás és jóváhagyás céljából — terjeszteni:

A REVÍZIÓS BIZOTTSÁG HATÁROZATI JAVASLATA.

Az amerikai magyarság hű képviselője, amely a Buffalóban 1929 május 29-én és azt követő napjain azért jelent meg, hogy a szülőháza — Magyarország — jelenlegi szomorú helyzetét és az amerikai magyarság életének igen fontos problémáit megtanácskozza, — alapos megfontolás után a következő határozatot hozza:

Mivel a magyar származású amerikai polárok minden tekintetben hűséges, hálás, szerető és lojális fiak az Egyesült Államoknak, mely számukra otthont, megélhetést és békét biztosít;

és mivel mint ennek a fogadott hazának hű fiak is még mindig természetes és rajongó szeretettel őrizzük szívünkben az édes szülőháza —

Nagy-Magyarország — emléket és népének, a mi testvéreinknek jólétét s boldogságát;

és mivel itt ebben a fogadott hazában az amerikai nép két leg-szentebb eszméjének: az Igazságnak és a Békének teljes meggyőződésű hívei vagyunk;

és mivel ez a két hatalmas sarokkö: az Igazság és a Béke az Egyesült Államokat az egész világ előtt hatalmassá és tiszteltté tette;

és mivel ez az Egyesült Államok, a mi fogadott hazánk a nemzetek szabad önrendelkezési jogának háborítatlan gyakorlását Woodrow Wilson volt elnök útján mint az Igazság és a Béke legfontosabb előfeltételét megállapította;

és mivel a Trianonban megkötött béke a fent megállapított jogok ellenére Nagy-Magyarország, a mi szülőhazánk, területének kétharmadát — magyar népének pedig millióit elrabolta;

és mivel ugyanaz a gyászos Trianon-i béke, — amelyet éppen azért, mert az a wilsoni elvekkel meg nem egyező, az Egyesült Államok kormánya és szenátusa el nem fogadta, — elvette Magyarország népétől a jólét és békés munka minden gazdasági előfeltételeit;

és mivel nemrégén a magyar nép szomorú sorsa arra indította Lord Rothermere-t, Nagy-Britannia egyik kiváló fiát, hogy a trianoni béke revíziójának érdekében mozgalmat javasoljon, amely mozgalomnak ő maga első és leghatalmasabb harcosa;

és mivel mi, magyar származású amerikai polgárok minden tekintetben azonosítjuk magunkat az Egyesült Államok a Békére és Igazságra vonatkozó elvével, továbbá a Lord Rothermere által megindított békerevizión mozgalommal, valamint a Magyarországon megindult revíziós mozgalmak végcéljával, mint az első Amerikai Magyar Nemzetgyűlés elhatározzuk, hogy:

Nagy-Magyarország határainak visszaállítását a trianoni béke revíziója útján a népek önrendelkezési joga elvének alapján célunkkal ki-tűzzük;

továbbá ezen cél elérésére állandó szervezetet létesítünk, melynek feladatává tesszük minden lehető tisztességes és törvényes eszközzel oda-hatni, hogy az amerikai közvéleményt és kormányt meggyőzze a trianoni béke IGAZSÁGTALAN voltáról és a magyar nép IGAZARÓL.

továbbá, hogy a revízió érdekében megalakítandó állandó szervezet szabályait, alkotmányát és munkakörét ezen a Nemzetgyűlésen, amely erre egyedül illetékes, a további tárgyalások során megállapítjuk.

